

9th International youth conference

“Perspectives of science and education”

10th May 2019

**New York
2019**

The 9th International youth conference “Perspectives of science and education” (May 10, 2019) SLOVO\WORD, New York, USA. 2019. 244 p.

ISBN 978-1-77192-403-0

The recommended citation for this publication is:

Busch P. (Ed.) (2019). Humanitarian approaches to the Periodic Law // Perspectives of science and education. Proceedings of the 9th International youth conference. SLOVO\WORD, New York, USA. 2019. Pp. 12–17.

Editor	Lucas Koenig, Austria	Morozova Natalay Ivanovna, Russia
Editorial board	Abdulkasimov Ali, Uzbekistan	Moskvin Victor Anatolevich, Russia
	Adieva Aynura Abduzhalalovna, Kyrgyzstan	Nagiyev Polad Yusif, Azerbaijan
	Arabaev Cholponkul Isaevich, Kyrgyzstan	Naletova Natalia Yurevna, Russia
	Zagir V. Atayev, Russia	Novikov Alexei, Russia
	Akhmedova Raziya Abdullayevna	Salaev Sanatbek Komiljanovich, Uzbekistan
	Balabiev Kairat Rahimovich, Kazakhstan	Shadiev Rizamat Davranovich, Uzbekistan
	Barlybaeva Saule Hatiyatovna, Kazakhstan	Shahutova Zarema Zorievna, Russia
	Bestugin Alexander Roaldovich, Russia	Soltanova Nazilya Bagir, Azerbaijan
	Boselin S.R. Prabhu, India	Spasennikov Boris Aristarkhovich, Russia
	Bondarenko Natalia Grigorievna, Russia	Spasennikov Boris Aristarkhovich, Russia
	Bogolib Tatiana Maksimovna, Ukraine	Suleymanov Suleyman Fayzullaevich, Uzbekistan
	Bulatbaeva Aygul Abdimazhitovna, Kazakhstan	Suleymanova Rima, Russia
	Chiladze George Bidzinovich, Georgia	Tereschenko-Kaidan Liliya Vladimirovna, Ukraine
	Dalibor M. Elezović, Serbia	Tsersvadze Mzia Giglaevna, Georgia
	Gurov Valeriy Nikolaevich, Russia	Vijaykumar Muley, India
	Hajiyev Mahammad Shahbaz oglu, Azerbaijan	Yurova Kseniya Igorevna, Russia
	Ibragimova Liliya Ahmatyanovna, Russia	Zhaplova Tatiana Mikhaylovna, Russia
	Blahun Ivan Semenovich, Ukraine	Zhdanovich Alexey Igorevich, Ukraine
	Ivannikov Ivan Andreevich, Russia	Proofreading Andrey Simakov
	Jansarayeva Rima, Kazakhstan	Cover design Andreas Vogel
	Khubaev Georgy Nikolaevich	
	Khurtsidze Tamila Shalvovna, Georgia	
	Khoutyz Zaur, Russia	
	Khoutyz Irina, Russia	
	Korzh Marina Vladimirovna, Russia	
	Kocherbaeva Aynura Anatolevna, Kyrgyzstan	
	Kushaliyev Kaisar Zhalitovich, Kazakhstan	
	Lekerova Gulsim, Kazakhstan	
	Melnichuk Marina Vladimirovna, Russia	
	Meymanov Bakyt Kattoevich, Kyrgyzstan	
	Moldabek Kulakhmet, Kazakhstan	

Material disclaimer

The opinions expressed in the conference proceedings do not necessarily reflect those of the CSR «Solution», SLOVO\WORD, Accent Graphics Communications & Publishing or Premier Publishing s.r.o., the editor, the editorial board, or the organization to which the authors are affiliated.

The CSR «Solution», SLOVO\WORD, Accent Graphics Communications is not responsible for the stylistic content of the article. The responsibility for the stylistic content lies on an author of an article.

Included to the open access repositories:

eLIBRARY.RU

© Центр наукових досліджень «Solution»

© SLOVO\WORD

© Accent Graphics Communications & Publishing

All rights reserved; no part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without prior written permission of the Publisher.

Typeset in Berling by Ziegler Buchdruckerei, Linz, Austria.

Printed by Premier Publishing s.r.o., Vienna, Austria on acid-free paper.

Table of Contents

1.	КУЧЕРЕНКО І.І., КАЧАНОВ Т.П. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПСИХОЛОГІЇ.	6
2.	ЗАГОРОДНЮК С.В. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ПРОФЕСІЇ ДЕРЖАВНОГО СЛУЖБОВЦЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РОЗВИТКУ.	9
3.	БРЕДИХІН В.В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАШИННИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ РОЗДІЛЕННЯ ЗЕРНОВИХ МАТЕРІАЛІВ ЗА ГУСТИНОЮ НАСІННЯ.	14
4.	SHERNYH S.A., PASHOVA V.T., LEMISHKO S.M. ANALYSIS OF THE PHAUNISTIC COMPOSITION OF PESTGRAIN'S NORTHERN STEPPE OF UKRAINE.	21
5.	СЕМЧУК Н. О. ЗАГАЛЬНОВІДОМІ ФАКТИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ (НА ПРИКЛАДІ РІВНЯННЯ МАКСВЕЛЛА).	25
6.	ГУЛАК В. М. ТВОРЧА СПАДЩИНА М. О. МАКСИМОВИЧА (1804 – 1873) У ФОНДІ ДЕРЖАВНОЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОЇ БІБЛІОТЕКИ УКРАЇНИ ІМЕНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО (ДО 215-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ).	31
7.	ORLOVA V.V. EFFECTIVENESS OF ART IN THE TREATMENT OF TUBO-PERITONEAL INFERTILITY.	42
8.	ДЕСЯТНЮК Л.Б., ЯСЕНИЦЬКА Н.І. ЕКСПЕРТНІ СИСТЕМИ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У МЕДИЦИНІ.	45
9.	ІВАЩЕНКО В. М. ЖУРНАЛ «НОВИМИ СТЕЖКАМИ» (1922-23 pp.) В РЕГІОНАЛЬНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ПЕРІОДИЦІ УКРАЇНИ (СПІВВІДНОШЕННЯ ВІДОБРАЖЕННЯ ОСВІТНІХ І СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ПРОЦЕСІВ).	50
10.	СМОЛЬНИЦЬКА О. О. МАКСИМ РИЛЬСЬКИЙ І ЮЗЕФ ЛОБОДОВСЬКИЙ: АКСІОЛОГІЧНИЙ ВИМІР І ЄВРОПЕЙСЬКЕ МИСЛЕННЯ.	62
11.	DOLIA KOSTIANTYN, DOLIA OLENA. THEORETICAL FOUNDATIONS OF INTERCITY RAILWAY COMMUNICATION.	73
12.	КОНДРАТЬЄВА А.В. НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ В УПРАВЛІННІ.	80
13.	КРИВКО В.І., БРЕДИХІН В.М. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ І МОДЕЛЕЙ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ НА РІЗНИХ СТАДІЯХ БУДІВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.	86
14.	ПОЛЄВІКОВА О.Б., ШУРДА Ж. І. РОБОТА В ПАРАХ ЗМІННОГО СКЛАДУ ЯК ІННОВАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ	96

ЗАГАЛЬНОВІДОМІ ФАКТИ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ (НА ПРИКЛАДІ РІВНЯННЯ МАКСВЕЛЛА)

СЕМЧУК Н. О.

кандидат юридичних наук

старший викладач кафедри кримінального права і процесу

Юридичний факультет

Національний авіаційний університет

м. Київ, Україна

У теорії та практиці вітчизняного кримінального процесу недостатньо розробленою є проблема використання обставин (фактів), що не потребують доказування. Традиційно, у всіх видах процесу, до обставин (фактів), що не потребують доказування відносять: загальновідомі факти, презумпції, преюдиційні факти та факти, визнані обома сторонами.

Проте з точки зору власне правового регулювання, а не теоретичних положень, Кримінальний процесуальний кодекс України (далі – КПК) в ст. 90 вказує лише на преюдиційність як підставу для звільнення від доказування. Разом з тим, на відміну від Кримінального кодексу України, де в ст. 3 напряду заборонено застосування закону про кримінальну відповідальність за аналогією, КПК не містить такої заборони.

Так само в КПК не розкрито поняття презумпції та її юридичне значення – лише в ст. 17 йде мова про окремий випадок такої презумпції – презумпцію невинуватості. Тому в юридичній літературі немає однозначного підходу щодо питання про можливість використання в кримінальному провадженні загальновідомих фактів як різновиду обставин, які звільняють від доказування.

Проте в конкретному провадженні будь-яка інформація, яка стосується вчинення певного кримінального правопорушення, з приводу якого здійснюється кримінальне провадження (тобто об'єкту кримінально-процесуального доказування) є важливою, а отже може й повинна бути

використана в доказуванні (це стосується не лише загальновідомих фактів, а й преюдиціальних, фактів, що презюмуються і визнаних сторонами фактів). На практиці також ефективне судочинство не можливе без використання загальновідомих фактів – наприклад, столиці держав, географічні назви, національні свята, історичні події, прізвища керівників держави, місцезнаходження органів місцевого самоврядування, герби держав, назви вулиць використовуються при винесенні судових рішень в переважній більшості справ, і нікому з учасників процесу не спадає на думку доводити їх окремо або оспорювати цю інформацію, а суд не вважає за необхідне в цих випадках вимагати від сторін підтверджуючих документів.

Однак для того, щоб застосування в кримінальному процесі загальновідомих фактів було ефективним, варто приділити більше уваги теоретичному і практичному вивченню цього аспекту доказування. В цілому, теорія кримінального процесу визначає, що всі факти, які можуть бути визнані загальновідомими, мають певні ознаки, а саме: вони є очевидними, науково доведеними і такими, щодо яких відсутні сумніви в достовірності у будь-якої свідомої людини. Також до них застосовують загальні критерії щодо належності та допустимості.

Разом з тим, практична потреба у використанні загальновідомих фактів може виникнути у таких найпоширеніших випадках:

- Під час кримінального процесу виникло питання щодо доказування наявності чи відсутності факту плагіату в певній науковій роботі;
- Під час дослідження висновку експерта на предмет достовірності виникає питання щодо правильності використаних ним методик та знань під час дослідження;
- Сторони при відстоюванні своїх позицій оперують певними фактами, які можна вважати загальновідомими.

Для вирішення питання щодо загальновідомості факту в усіх названих випадках визначальним є дослідження сутнісних характеристик загальновідомості. Гіпотетично вважається що такими характеристиками є:

фактичний (а не оціночний) характер інформації; усвідомлення цього факту як загальновідомого переважною більшістю людей; наукова доведеність.

Сутнісна характеристика загальновідомості передбачає, що загальновідомим може бути визнано лише певний факт, а не якесь узагальнення чи оціночне судження (наприклад, громадська думка), навіть якщо таке судження є досить поширеним у суспільстві. Наприклад, в нашому суспільстві загальнопоширеною є думка про корумпованість багатьох ланок суспільного життя; однак це є загальновідомість не в сенсі загальновідомого факту, а лише більш або менш ґрунтовне оціночне узагальнення.

Крім того, для певних осіб деякі факти не є загальновідомими, оскільки вони не усвідомлюють певних подій через свій недостатній розвиток, наприклад, неповнолітні. Відомість факту може залежати також від статі особи, її національності, життєвого досвіду особи тощо. Таким чином, необхідно пам'ятати, що те, що для однієї категорії людей є очевидним, для іншої — взагалі невідомим. Однак закон не ставить критерію, що факт має бути відомий абсолютно всім — важливо, щоб про це знала переважна більшість людей. Те, що діти не знають, що горілка відноситься до спиртних напоїв, не є підставою для відмови у визнанні цього факту загальновідомим.

Загальне визнання певних фактів, крім того, може бути пов'язане з їх науковою доведеністю, і в зв'язку з цим — з відсутністю сумніву в їх істинності. Так, відбитки пальців кожної людини є неповторними, дана обставина була вже давно доведена науково і на сьогодні є загальновідомою.

Для перевірки гіпотези щодо істинності трьох основних критеріїв загальновідомості як необхідних і достатніх для широкого застосування, в даній роботі запропоновано використати рівняння Максвелла як приклад загальновідомої інформації.

Рівняння Максвелла — це основні рівняння класичної електродинаміки, які описують електричне та магнітне поле, створене зарядами й струмами. Максвелл вперше опублікував свої рівняння в 1861 році. Наразі вищевказані

рівняння включені до шкільної програми для 10-11 класів на профільному рівні, з предмету «Фізика».

Дана інформація, безсумнівно, відповідає критерію фактичності – тобто не є оціночною, та критерію науковості, оскільки інформація була доведена теоретично і експериментально понад 100 років тому.

Проте теоретичні і практичні питання викликає саме використання критерію відомості широкому колу осіб. Для вирішення цього питання було проведено усне опитування 10 фахівців, які практикують в галузі фізики та 10 фахівців-юристів. Питання було сформульовано наступним чином «Чи вважаєте Ви рівняння Максвелла загальновідомою інформацією?» 78 % фахівців, які практикують в галузі фізики погодились з тим, що вказана інформація є загальновідомою. Разом з тим, 95 % юристів відповіли, що не вважають дані рівняння загальновідомою інформацією.

При цьому потрібно вказати на загальнодоступність для ознайомлення як додатковий критерій загальновідомості. Під загальнодоступністю мається на увазі можливість отримання такої інформації при ознайомленні з базовою енциклопедичною літературою з певної галузі знань. Саме така загальнодоступність свідчить про фундаментальний характер інформації для певної галузі знань та можливість її сприйняття будь-якою особою в будь-який час.

Враховуючи викладене, можна вважати що в ситуаціях вирішення питання щодо доказування наявності чи відсутності факту плагіату в певній науковій роботі та під час дослідження висновку експерта на предмет достовірності, якщо виникає питання щодо використаних ним методик та знань під час дослідження (коли доказування базується на використанні профільних експертних знань обома сторонами процесу), рівняння Максвелла будуть прийняті судом як вагомий аргумент без додаткового доказування з високим ступенем імовірності. Наприклад, позиція сторони, яка стверджує що використання в роботі рівнянь Максвелла не може вважатися плагіатом або що використання цих же рівнянь експертом при дачі висновку є

загальноприйнятим науковим підходом в даній галузі, не потребуватиме додаткових доказів та посилання на оригінальні роботи Максвелла 1861 року.

Проте, якщо сторони при безпосередньому відстоюванні своїх позицій оперуватимуть цими самими рівняннями, як такими, які можна вважати загальновідомим, без додаткових пояснень, вони мають врахувати, що судді за фахом є юристами і імовірність того, що їм не відомі дані факти, є досить високою. Тому вірогідність, що така тактика спрацює не на користь сторони, яка її застосовує, є високою.

Деякі відомості, які здобуваються переважно фахівцями, в міру широкого застосування чи поширення інформації про відповідні факти серед загалу, з розряду відомостей, що відомі серед фахівців, перетворюються у загальновідомі і можуть бути визнані такими судом. При цьому для встановлення та застосування фактів типу рівнянь Максвелла не є необхідним наявність окремих спеціальних знань (адже питання внесено до шкільної програми), і, відповідно, немає необхідності в призначенні експертизи.

Отже, критерієм, загальновідомості, який потребує додаткової розробки та конкретизації найбільше, є критерій відомості широкому колу осіб. З одного боку, коло осіб, для яких рівняння Максвелла є загальновідомою інформацією є широким і включає, за приблизним підрахунком, кілька сотень тисяч осіб лише в Україні. З іншого боку, до таких осіб, як правило, не належить суддя, слідчий та прокурор. При цьому, відповідно до ст. 94 КПК, слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінюють кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Враховуючи це, критерій відомості в такому разі має бути переосмислений з точки зору відомості його перш за все всьому складу суду. На практиці, якщо факт відомий широко, але не відомий суду, в нього менші шанси бути

врахованим при винесенні рішення ніж у менш відомого загалу, але відомого судді факту.

З наведеного можна зробити наступні висновки: для базових академічних знань з неюридичних дисциплін, які можуть використовуватися в кримінальному процесі, в цілому підходящою є концепція розгляду їх як окремого випадку загальновідомих фактів.

В цілому такі знання відповідають таким характеристикам як фактичний характер інформації; усвідомлення цього факту переважною більшістю людей; наукова доведеність. А самі вищеназвані характеристики є досить вдалими.

Однак при цьому найбільш проблемним є критерій відомості широкому колу осіб. Адже коло осіб, для яких рівняння Максвелла є загальновідомою інформацією є широким і включає, за приблизним підрахунком, кілька сотень тисяч осіб лише в Україні. З іншого боку, до таких осіб, як правило, не належить суддя, слідчий та прокурор. Даний критерій має бути додатково розглянутий з точки зору того, чи відомі такі факти суду. При цьому додатковим критерієм, який дозволяє визначитися з тим, чи можна вважати факт загальновідомим, є також загальнодоступність для ознайомлення таких фактів.